

Tudós pásztorok vetélkedése

Itt vót Rozsnyón ez a Magyar bácsi, nyugodjon, hát őt is a bika ölte meg, habár meg is érdemlette. Én náluk vótam bojtár. Hát én vótam az egyik réten a gulyával, ők meg a más ódalon a csordával. Hát ő, ahol én szoktam így délbe' pihenni, oda betette nekem a rontást. Hát Godó bácsi oszt felbontotta. Vót benne: három ráknak a szeme, valami csontok, emberi ujj – rendes ember ujj, ez a mutató ujj –, meg halott csont. Meg még vót egy valami, arra nem tudtam rágyönni, hogy mi, pedig mutatta Jani bácsi nekem:

– Fiam – azt mondja – te hozzá ne nyúlj kézzel. Vidd csak neki oda, ahol ő szokott – azt mondja – pihenni délbe'. De úgy eredj, hogy téged senki észre ne vegyen. Tedd be csak oda, ahol ő szokott – aszongya – pihenni. Oszt te gyere fel ide, majd én addig vigyázok a gulyára. Az asszony meg a jányka elvan addig az én marhámval.

Godó Jani bácsi, innen Nadabuláró'. Felgyöttem, mé' jószerivel én fel se értem, mikor má' a bika elkezdte, hogy: hö-hö-hö! Azt monda Jani bácsi:

– Pista, vigyázz! Oda ne menj, akarmit fognak jajgatni. Ne menj oda!

No kérem szépen, gyött az eső, oszt ahogy Magyar bácsi ült egy nagy odvas fűzfába' – ott nem ázott, olyan nagy odú vót benne – a bika belenyomta, ott nyomta őt össze. Úgyhogy talán két hétig még élt, aztán meghalt. Ezt a rontást ő tette be. Haragudott rám, hogy engem fogadtak meg gulyásnak, nem az ő fiát.

Godó bácsi mondta:

– Vigyázz, – azt mondja – mer' én láttam, hogy Magyar itt csavarog.

Aszondta, hogy háromszor köpjek rá, oszt visszajáró' vegyem fel.

– Ki ne nyisd! Majd én kinyitom. Te ki ne nyisd! – azt mondja. Az egy rendes konzervás doboz vót, abba' vót a rontás. – Az én kezemvel nem fog bírnyi Magyar – aszongya.

Hát, ha én azt neki be nem teszem, ottmarad nálam, hát engem tört vóna össze az én bikám. Így őt nyomta be. De megmondta neki Gyöngyös bácsi:

– Jani, téged ez a gyerek nem bántott. Te vótál a gyáva, mer' a fiadnak hagytal csavarogni éjjel-nappal. Hát engem is kérdeztek, hogy ki lehet a gulya mellett? Én is csak azt mondtam – aszongya – hogy, senki más csak a Darmo Pista.